

4) Wysokość należnego zakładowi kapitałowego pokrycia rent przekazanych przez wyżej wymienione towarzystwa prywatne stanowi część majątku, przypadającą zgodnie z punktem 1, 2 i 3 niniejszego paragrafu na dział zbiorowy ubezpieczeń wypadkowych, przyczem w bilansie otwarcia figurować będzie zgodnie z § 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 czerwca 1924 r. o bilansowaniu w złotych (Dz. U. R. P. № 55 poz. 542) jako „fundusz przerachowania” działu zbiorowych ubezpieczeń wypadkowych i podlegać będzie ostatecznemu ustaleniu w złotych narówni z „funduszem przerachowania” innych działów ubezpieczeń na dzodze wymienionej w § 11 rozporządzenia Ministra Skarbu wydanego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 1 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 61 poz. 612). W przypadku, gdy fundusz przerachowania zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i § 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych tworzy się tylko dla działu zbiorowych ubezpieczeń wypadkowych, na zabezpieczenie tego funduszu wydziela się z ogólnych aktywów towarzystwa odpowiednią — określoną przez Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Pracy i Opieki Społecznej — pozycję w aktywach, których wartość w złotych zostanie ustalona zgodnie z § 11 rozporządzenia Ministra Skarbu wydanego w porozumieniu z Ministrem Handlu i Przemysłu z dnia 1 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 61 poz. 612).

5) Wszelkie dokonane już w inny sposób ustalenie przerachowania funduszy dla zakładów wymienionych w ustępie 4 niniejszego paragrafu traci moc obowiązującą.

§ 20. Zobowiązanie Skarbu Państwa względem zakładu ubezpieczenia od wypadków, przewidziane w art. 31 ustawy z dnia 7 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 413) obliczone zostanie przy zastosowaniu współczynnika przerachowań podanego w §§ 6 i 7 niniejszego rozporządzenia.

§ 21. Renty przeliczone według przepisów §§ 1, 2, 6, 7, 10 — 13 wypłacane będą w r. 1925 w wysokości 70%, w r. 1926 — w wysokości 80%, w r. 1927 — w wysokości 90%, a począwszy od r. 1928 w wysokości 100% tych rent.

§ 22. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą rozporządzenia o dodatkach drożyznianych, wydane na zasadzie art. 16 ustawy z dnia 2 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 64 poz. 398) i art. 33 ustawy z dnia 7 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 413).

§ 23. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 24. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem górnośląskiej części województwa śląskiego.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*
Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*
Minister Pracy i Opieki Społecznej: *F. Sokal*

1030.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 27 grudnia 1924 r.

o przerachowaniu należności innemi przepisami nieobjętych oraz o posiłkowem stosowaniu rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r.

Na zasadzie art. 1 lit. F, punktu 1 i art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i poprawie gospodarstwa społecznego (Dz. U. R. P. № 71 poz. 687) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1924 r. stanowią co następuje:

Należności z niektórych stosunków służbowych.

§ 1. 1) Roszczenia do Skarbu Państwa, wynikające z publiczno-prawnego stosunku służbowego, jako to roszczenia o niewypłacone w przepisany terminie lub w przepisanej wysokości pobory urzędnicze (uposażenia, diety, koszty podróży, i t. p.), zaopatrzenia emerytalne, wdowie, sieroce, renty inwalidzkie i t. p. (§ 2 niniejszego rozporządzenia) przerachowuje się według pełnych stawek skali § 2 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r. chyba że po stronie uprawnionego do poboru zachodzi w odebraniu należności zawiniona zwłoka; w tym przypadku roszczenia te przerachowuje się tylko w stosunku 1 złoty = 1.800.000 mk. polskich. Nie będzie uważane za winę nieprzyjęcie sumy nieodpowiadającej co do wartości w czasie wyasygnowania przepisom niniejszego rozporządzenia.

2) Roszczenia Skarbu Państwa do osób, które pozostają lub pozostawały do Państwa w publiczno-prawnym stosunku służbowym (wojskowych, sędziów, urzędników, nauczycieli, niższych funkcjonarjuszów i t. p.), wynikające z takiego stosunku, jako to roszczenia o zwrot nadpłaconych poborów, zaliczek, zaopatrzeń emerytalnych, wdowich, sierocych, inwalidzkich, roszczenia o wynagrodzenie wyrządzonych Skarbowi Państwa szkód i t. p. przerachowuje się na 50% sum obliczonych według skali § 2 wyżej powołanego rozporządzenia — a na 100%, jeżeli ze strony osoby obowiązanej zachodzi wina, stwierdzona wyrokiem sądowym, lub orzeczeniem dyscyplinarnym.

3) Postanowienia ustępów poprzednich stosuje się również do roszczeń, wynikających ze stosunków służbowych opartych na prywatno-prawnych umowach ze Skarbem Państwa.

4) Postanowienia ustępów 1 i 2 stosuje się odpowiednio do roszczeń wynikających ze stosunków służbowych, zawiązanych między innemi osobami prawa publicznego i ich funkcjonarjuszami.

5) Kaucje, złożone przez funkcjonarjuszów w tym paragrafie wymienionych, będą przerachowane na 15% sum obliczonych według skali § 2.

§ 2. Niewypłacone w przepisany terminie lub przepisanej wysokości zaopatrzenia emerytalne, wdowie, sieroce, renty inwalidzkie i t. p. (§ 1 ust. 1) będą wypłacane w równych ratach w ciągu lat 5 począwszy od 1 kwietnia 1925 roku.

Koszty leczenia w szpitalach publicznych i koszty poniesione w wykonywaniu opieki społecznej.

§ 3. 1) Należności za koszty leczenia w szpitalach powszechnych i publicznych, państwowych, samorządowych, fundacyjnych oraz należących do instytucji społecznych i dobroczynnych przerachowuje się według pełnych stawek skali § 2 powołanego wyżej rozporządzenia. Za podstawę przerachowania przyjmuje się takse obowiązującą w tym miesiącu, w którym chory zakład opuścił względnie ostatnią takse przed wprowadzeniem taksy w walucie złotej oraz odpowiednią stawkę § 2 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r. Jeżeli chory przebywał w szpitalu dłużej niż kwartał, należności za każdy kwartał przerachowuje się osobno, biorąc za podstawę takse obowiązującą w środkowym miesiącu kwartału i odpowiednią stawkę skali § 2 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 roku, co do końcowego zaś okresu pobytu chorego—takse obowiązującą w miesiącu, w którym chory zakład opuścił i odpowiednią stawkę.

2) Zobowiązania wzajemne ciał samorządowych z tytułu wykonywania opieki społecznej przerachowuje się według pełnych stawek skali § 2 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 roku.

Należności za ropę bruttową.

§ 4. Należności za ropę bruttową, oparte na austriackim cesarskim rozporządzeniu z dnia 10 sierpnia 1915 r. (Dz. U. P. № 239) oraz na ustawie z dnia 1 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. № 55 poz. 387) przerachowuje się w następujący sposób:

- a) należności za ropę z produkcji od 1 listopada 1918 r. do 31 sierpnia 1920 r., ustalone w markach rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 9 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 70 poz. 476) przerachowuje się według pełnej stawki z września 1920 r. skali § 2 rozporządzenia z 14 maja 1924 r.;
- b) należności za ropę z produkcji od 1 września 1920 r. do 31 kwietnia 1923 r. przerachowuje się według pełnych stawek skali § 2 powyższego rozporządzenia, biorąc za podstawę cenę ustaloną w markach za miesiąc, w którym ropa została wówczas wyprodukowaną, oraz stawkę skali § 2 rozporządzenia z dn. 14 maja 1924 r. z miesiąca drugiego po miesiącu produkcji, przyczem za miesiąc pierwszy nie uważa się miesiąca produkcji;
- c) należności za ropę z produkcji od 1 maja 1923 r. do 31 grudnia 1923 r. przerachowuje się według pełnych stawek skali § 2 powyższego rozporządzenia, biorąc za podstawę cenę ustaloną w markach polskich za miesiąc, w którym ropa została wówczas wyprodukowana, oraz stawkę skali § 2 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r. z miesiąca następnego.

Należności Skarbu Państwa od gmin.

§ 5. Należności od gmin z tytułu wypłaconych przez Skarb Państwa nauczycielom szkół powszechnych równoważników użytkowania niedostarczonych gruntów tudzież zaliczek na gminne budżety szkolne

przerachowuje się na 50% sum obliczonych według skali § 2 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 roku.

Należności Skarbu Państwa z tytułu pokrywania niedoborów administracyjnych.

§ 6. Zobowiązania terytorjalnych związków samorządowych do zwrotu sum wypłacanych im przez Skarb Państwa na pokrycie niedoborów administracyjnych przerachowuje się na 20% sum obliczonych według skali § 2 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r.

Zobowiązania Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych z tytułu ubezpieczeń.

§ 7. Odszkodowania należne ubezpieczonym od Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych tak z czasu własnej jej działalności, jak z czasu działalności Wzajemnych ubezpieczeń budowli od ognia w b. Królestwie Polskiem przerachowuje się na 10% sum obliczonych według skali § 2 rozporządzenia z 14 maja 1924 r., przyczem dla zastosowania stawek tej skali miarodajnym jest czas płatności odszkodowania w myśl obowiązujących przepisów.

Co do odszkodowań z czasu działalności wzajemnych ubezpieczeń budowli od ognia w b. Królestwie Polskiem służy Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych prawo zwłoki do dnia 1 stycznia 1926 r.

Inne należności.

§ 8. Wszelkie należności, płatne w markach polskich, których przerachowania na złote (lub franki złote) nie określono ani niniejszem rozporządzeniem, ani żadnemi innemi przepisami, należy przerachowywać, jeżeli ciążą realnie na nieruchomościach lub są na nich hipotecznie zabezpieczone według przepisów §§ 5 i 6 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu należności prywatno-prawnych, jeżeli zaś nie są zabezpieczone hipotecznie — na 15% sum obliczonych według skali § 2 powyższego rozporządzenia.

Postanowienia posiłkowe.

§ 9. Do przerachowania należności nieobjętych rozporządzeniem z dnia 14 maja 1924 roku stosować należy posiłkowo—o ile analogia jest uzasadniona—ogólne przepisy tego rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r. wraz z jego uzupełnieniami, a zwłaszcza §§ 1—4, 27a, 35-e i 35-f, 36, 37, 40, 43—45.

Wyłączenia.

§ 10. Przepisy rozporządzeń o przerachowaniu nie mają zastosowania do tych należności, które wynikają z traktatów międzynarodowych, a w tych rozporządzeniach nie zostały wyraźnie przerachowane, jak również do zobowiązań z emisji papierów wartościowych, wypuszczonych pod gwarancją państwową, a nie wymienionych w rozporządzeniach o przerachowaniu.

Postanowienia końcowe.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 12. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Mi-

nistrem Sprawiedliwości i innymi zainteresowanymi ministrami.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Sprawiedliwości: *A. Żychliński*

1031.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 27 grudnia 1924 r.

o unormowaniu obiegu rosyjskich tytułów na okaziciela oraz tytułów, przenoszonych przez indos lub cesję.

Na zasadzie art. 1 lit. E. punkt 5 i art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i poprawie gospodarstwa społecznego (Dz. U. R. P. № 71 poz. 687) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1924 r. stanowią co następuje:

§ 1. Znajdujące się na terytorjum Rzeczypospolitej Polskiej, lub znajdujące się zagranicą, lecz będące własnością obywateli, osób prawnych, instytucyj i władz polskich, papiery wartościowe na okaziciela oraz przenoszone przez indos lub cesję, emitowane lub gwarantowane przez państwo rosyjskie i instytucje państwowe i samorządowe rosyjskie oraz emitowane przez prywatne instytucje i osoby prawne rosyjskie będą podlegały rejestracji i ostatecznemu na zasadzie przepisów, jakie dla każdej kategorii walorów ustali rozporządzenie Ministra Skarbu.

§ 2. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia nie będą mogły listy zastawne banków ziemskich i towarzystw kredytowych miejskich rosyjskich służyć jako środek płatniczy do umarzania należności z tytułu odnośnych pożyczek.

§ 3. Minister Skarbu będzie miał prawo odnośnie do poszczególnych kategorii wskazanych w § 1 walorów, zabronić, aż do odwołania, wwozu ich z zagranicy do Polski, oraz ograniczyć obrót niemi na obszarze Państwa Polskiego.

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

1032.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 27 grudnia 1924 r.

o zabezpieczeniu praw z tytułów na okaziciela, wywiezionych na terytorjum obecnego Związku Socjalistycznych Republik Rad, lub złożonych w instytucjach na tem terytorjum.

Na mocy art. 1 ustęp E punkt 5 i art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i poprawie gospodarstwa społecznego (Dz. U. R. P. № 71, poz. 687) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1924 r. stanowią co następuje:

§ 1. Rozporządzenie niniejsze stosuje się do tytułów na okaziciela, emitowanych przez instytucje i osoby prawne, które miały siedzibę lub majątek na terytorjum, należącym obecnie do Państwa Polskiego, a wywiezionych z tegoż terytorjum przymusowo lub dobrowolnie przed dniem 30 kwietnia 1921 r. na terytorjum obecnego Związku Socjalistycznych Republik Rad, względnie złożonych przed tą datą i na temże terytorjum obecnego Związku Socjalistycznych Republik Rad i w instytucjach państwowych lub prywatnych instytucjach kredytowych, a niezwłocznie ich właścicielom lub depozytariuszom.

§ 2. Skarb Państwa Polskiego, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe i samorządowe, instytucje i fundacje społeczne, kulturalne, dobroczynne, oświatowe i religijne, kasy emerytalne i przeznaczone wszelkiego typu, instytucje kredytowe, towarzystwa ubezpieczeniowe i inne osoby prawne, oraz osoby fizyczne, będące właścicielami lub depozytariuszami tytułów na okaziciela, wymienionych w § 1, które nie zabezpieczyły swych praw do takich tytułów stosownie do przepisów ustawy z dnia 26 lipca 1919 r. o utraconych tytułach na okaziciela (Dz. U. R. P. № 67 poz. 406), mogą żądać zabezpieczenia ich praw do tych tytułów stosownie do przepisów niżej podanych.

§ 3. Celem zabezpieczenia swych praw osoby zainteresowane (§ 2) powinny złożyć w Głównym Urzędzie Likwidacyjnym w terminie, który będzie ustalony rozporządzeniem Ministra Skarbu, poparte odpowiednimi dokumentami, podanie i wykazy tytułów ze wskazaniem rodzaju, wartości nominalnej, serii, numerów i ilości tytułów.

Główny Urząd Likwidacyjny ma prawo żądać od osoby zainteresowanej przedstawienia wszelkich ksiąg, rachunków i innych dokumentów w celu sprawdzenia prawdziwości i ścisłości danych, zawartych w złożonych podaniach i wykazach.

§ 4. Prezes Głównego Urzędu Likwidacyjnego, o ile uzna przedstawione dowody za dostateczne, powoła decyzję, wzbraniającą wszelkich wypłat i transakcyj z wymienionymi w decyzji tytułami, i na każe jednorazowe ogłoszenie decyzji i wykazu tytułów, na koszt osoby zainteresowanej, w Monitorze Polskim. Jednocześnie Główny Urząd Likwidacyjny